

3. a

Naše pravljice ...

Hišica na drevesu

Nekoč pred davnimi časi je živela punčka po imenu Mija. Bila je zelo prijazna in ubogljiva. Njen oče Marko ji je zgradil hišico na drevesu. Čez tri leta je Mijina mamica umrla. Mija je bila zelo žalostna. Marko ni mogel sam skrbeti zanjo, zato se je odločil, da bo dobila mačeho. Mačeha ni marala Mije. Ko je prišla zima, jo je mačeha poslala v gozd po jagode. Dala ji je košaro. Mija je pomislila, da pozimi ni jagod, ampak mačeha ji je rekla, da naj takoj odide. Odšla je od doma. Mačeha je imela tri sinove, ki jih je imela rada. Ko se je že mračilo, je mačeha mislila, da Mije ne bo več domov. Tudi sinovi je niso marali, ampak še dobro. Prvi dan Mija ni našla jagod. Šla je globoko v gozd, tam je zagledala zlato drevo in zlato ptico. Zraven zlatega drevesa je bila zlata hišica na drevesu. Zlata ptica jo je vprašala, kaj tako pozno hodi po gozdu. Deklica ji je razložila, da je mačeha ne mara in da jo je poslala v gozd po jagode. Ptica jo je povabila v hišico in pri njej je ostala en dan. Zjutraj jo je oblekla v zlato oblekico in ji dala vrečko cekinov. Mija je odšla domov. Doma jo je čakal oče. Mačeha jo je videla in se razveselila. Od takrat jo je imela zelo rada. Sinovi pa so bili tudi prijazni do Mije.

Katjuša Černilec, 3. a

Mali škrat Primož

Nekoč je v začaranem gozdu živel mali škrat Primož. Zelo rad je nosil velik zelen klobuk in bil obut v črne škornje. Vsi v gozdu so ga imeli zelo radi. Živel je v majhni kamniti hišici pri potoku. Nekega jutra je zaslišal svoje tri prijatelje: »Škrat Primož, pridi se igrat!« Mali škrat Primož se je prebudil in stekel k svojim prijateljem – ježku Mihi, volku Timu in zajčku Janezu. Skupaj so se igrali in kopali v potoku. Vedno bolj je postajalo hladno in nastopila je noč. Mali škrat se je prehladil in naslednje jutro je kihal. Prijatelji so ga slišali in mu priskočili na pomoč. Zajček je urno stekel nabirat zdravilne rože, ki so rasle za devetimi gorami na cesarjevem travniku. Ko se je zajček vrnil v začarani gozd, je ježek iz zdravilnih rož skuhal čaj za malega škrate Primoža. Volk je zakuril ogenj v peči v kamniti hišici, da je bilo škratu toplo. In čez tri dni se je škrat Primož počutil bolje. Škrat se je zahvalil svojim prijateljem, ježku Mihi, volku Timu in zajčku Janezu, za pomoč in prijatelji so srečno živeli do konca svojih dni.

Jaka Lah, 3. a

Božična delavnica

Nekoč je živela deklica, ki je verjela v vse tri dobre može. Od nekdanj si je želela pomagati Božičku. Ko je bila noč, se je ulegla v posteljo. Sredi noči je zaslišala zvončke. Vstala je in stekla na dvorišče. Videla je Božička, njegove sani in tri jelene. Božiček in deklica sta se nasmehnila drug drugemu. Božiček ji je pustil presenečenje in takoj odhitel. Zjutraj je šla

pogledat, kaj je dobila. V enem izmed daril je dobila majhno kočijo in vabilo. Na njem je pisalo: »Draga deklica, ta božič pridi k meni.« Deklico je napisano zelo osrečilo. Takoj je šla ven in zagledala zlobno čarovnico v črni leteči kočiji, ki ji je rekla: »Pridi z menoj!« Deklica je stekla v hišo, vzela majhno kočijo in si zaželela, da bi bila v delavnici. Ko je prišla tja, je vse razložila Božičku. Božiček je kaznoval čarovnico. Vsak v božični delavnici je dobil darilo. Vsi so se zahvalili deklici.

Anika Krek, 3. a

Tri miši in deklica

Predavnimi časi je živela deklica. V njeni hiši ni bilo kruha, so pa imeli veliko sira. Nekega dne ji je mati rekla, da mora pojesti ves sir, ker bodo v hišo prišle miši in bodo pojedle ves sir. In res, ko je mati odšla, so prišle tri miši. Rekle so: »Prosim, daj nam malo sira, nič nimamo za pod zob. Če nam daš sir, ti prinesemo kruh.« Deklica se je strinjala in jim je dala sir. Čez nekaj časa so miši prinesle kruh. Tako je bilo vsak dan isto. Deklica je dala mišim sir. One so pa prinesle kruh.

Aleksander Petkoš Poklukar, 3. a

Trije zajčki na gradu

Nekoč je na gradu živel kralj, ki je imel hčerko. Hčerka je bila zelo lepa, vendar se ni hotela poročiti. Ampak si je želela zajčke. Kralj je imel hčerko zelo rad in je vedno ugodil vsem željam, vendar tokrat ne, ker se ni hotela poročiti. Rekel ji je, da se mora poročiti s princem iz sosednje vasi. Šele potem bo dobila tri zajčke. Zajčki bodo njeno darilo za poroko. Hčerka je končno pristala, da se poroči. Poroka je bila bogata in mladoporočenca sta bila srečna. Za darilo sta dobila tri zajčke, ki niso bili navadni zajčki. Bili so govoreči zajčki. Ime jim je bilo Zak, Pak in Mak. Hčerki so v novem domu delali družbo, ko je princ odšel na lov. Oba sta bila zelo srečna. Hčerka je kmalu po poroki rodila trojčice. Ime jim je bilo Manca, Katra in Ivanka. Vsak od treh zajčkov si je izbral deklico, da jo varuje. Pomagali so jih hraniti, oblačiti in kopati. Princ in žena sta bila presrečna, ker sta imela veliko pomoč pri deklicah. Dnevi so tekli in srečno so živeli do konca svojih dni.

Kristina Vađunec, 3. a

Zlat prstan

Nekoč v davnih časih sta živela kralj in kraljica. Imela sta eno hčer. Nekega dne je kraljica umrla in kralj je ostal sam. Odločil se je, da si bo poiskal novo ženo. Nova kraljica je bila zelo hudobna do kraljeve hčerke. Kralju se je zlagala, da ji je njegova hčerka ukradla zlat prstan. Zato je kralj hčerko izgnal iz kraljestva. Uboga hčerka ni vedela, kaj bo storila. Žalostna je

zapustila grad. Ko je tavalala po gozdu, je srečala tri mladeniče. Zasmilila se jim je in tako so ji ponudili prenočišče. Ni pa vedela, da so ti mladeniči v resnici kraljeviči, saj so to dobro skrivali. Ko se je kraljična zjutraj zbudila, mladeničev ni bilo več v hiši. In tako je po hiši malo pospravila. Odločila se je tudi, da se bo kraljici maščevala, saj ni bilo pošteno, da se je kraljica kralju tako zlagala. Ko so se mladeniči vrnili v hišo, jim je kraljična povedala, kaj bo storila. Mladeniči so ji ponudili pomoč. Razkrili so ji, da so oni v resnici kraljeviči in tako so skupaj odjezdili do gradu. Oče kralj ni želel poslušati svoje hčerke, zato je kraljična poiskala kraljico. Iz rok ji je izpulila zlat prstan in tako očetu dokazala, da je bil prstan ves čas pri kraljici. Kraljična je zavpila besede: »Spremeni se!« In zlat prstan se je zasvetil, kraljica pa se je spremenila v miš. Kralj je ukazal, da naj miš ujamejo in jo zaprejo v ječo. Kraljična in najmlajši od mladeničev sta se zaljubila in se poročila. Živela sta srečno do konca svojih dni. Kaj pa se je zgodilo z mišjo, pa ne vemo ...

Klara Repe, 3. a

Medvedek Rjavček

Nekoč pred davnimi časi je za devetimi gorami živel majhen medved. Ime mu je bilo Rjavček. Zelo rad je jedel med. Otroci so ga imeli zelo radi. Nekega dne, ko se je sprehajal po gozdu, je srečal majhnega fantka. Ime mu je bilo Janez. Medvedek Rjavček ga je vprašal, zakaj se joka. Janez mu je žalostno rekel: »Izgubil sem se, ne vem, kje sem doma.« Medved Rjavček ga je potolažil. In sta odšla domov. Rjavček je poznal dečkove starše. Ko sta prišla domov, je bil Janez zelo vesel. Medvedek Rjavček je potem odšel domov. Živeli so srečno do konca svojih dni.

Eva Polak, 3. a

Sedmeroglavi zmaj

Nekoč pred davnimi časi je na gradu živel kraljevič. Spomladi je v njegove kraje prišla čarovnica. Začarala je, da je na njegovem posestvu živel sedmeroglavi zmaj. Kraljevič se je odločil, da ga bo šel iskat. Odpravil se je, prišel je do velike jame, zaslišal je smrčanje. Šel je v jamo. Zagledal je sedmeroglavega zmaja. Z mečem ga je hotel zabosti v glavo. Nenadoma se je zbudil in ga brcnil. Še enkrat se mu je približal. Pobožal ga je. Izvedel je, da ni tako hud. Pomislil je, da bi lahko sodelovala. In tako se je zgodilo. Kraljevič ga je hranil, zmaj pa ga je branil pred sovražniki.

Jakob Gomilar, 3. a

Nesojena enolončnica

Nekoč sta za devetimi gorami in sedmimi vodami živela dobri palček in hudobni škrat.

Nekega dne sta se spoprijateljila in povabila vse prijatelje na enolončnico prijateljstva. Na ogenj sta postavila ogromen kotliček. Da sta lahko mešala, sta morala s kuhalnico hoditi po robu kotlička. Palček je dal v kotliček čebulo, korenček in olje, škrat pa mušnice, kačjo slino in strupene pajke. Palček je dodal še malo vode in naložil drva. Škrat je pomešal enolončnico in medtem padel v kotel. Kotliček se je prevrnil, enolončnica se je razlila, škrate pa niso videli nikoli več. Dobri palček je s svojimi prijatelji živel in kuhal še mnogo let.

Loti Strajnar, 3. a

Čarobna nit

Nekoč je živela deklica po imenu Tonka. Skupaj z mamico sta živeli v skromni hiški ob robu gozda. Mamica je šivala obleke, da je lahko skrbela za Tonko. Nekega dne je mama zbolela in ni mogla več šivati. Tonka je bila zelo žalostna, ker ni vedela, kako bo mama lahko šivala tako slabotna. Tonka je premišljevala in hodila po gozdu. Kar naenkrat je srečala starko. Starka jo je prijazno prijela za roko in ji v dlan stisnila majhno nit. Tonka jo je presenečena vprašala, kaj ji bo ta nit. Starka ji je rekla, ko bo prišla domov, naj da to nit v šivanko in se trikrat obrne in reče, naj šivanka šiva. Tonka se je zahvalila in se odpravila domov. Ni bila prepričana, da bo to res delovalo, vendar je poizkusila. In res je delovalo. Šivanka je hitro pričela sama šivati. Tonka je od sreče zajokala, ker je vedela, da bosta z mamo lahko preživeli. Mami so se počasi povrnilo moči in zopet je sama lahko šivala. Nitko sta skrbno spravili v škatlico in večkrat odšli v gozd, da bi poiskali starko in ji vrnili čarobno nit.

Jan Knafelj, 3. a

Kralj in trije sinovi

Nekoč je živel kralj, ki je imel tri sinove. Prvemu je bilo ime Franček, drugemu je bilo ime Marko, tretjemu pa Lojzek. Šnekega dne je kralj ukazal prvemu sinu, naj gre v gozd po jagode. Odšel je v gozd in srečal lisico. Lisica je vprašala: »Kam pa greš?« Odgovoril ji je: »Po jagode grem.« Vprašal jo je: »Lisica, ali veš, kje rastejo?« Lisica je bila zvita in je Frančka poslala po napačni poti, ker je jagode želela samo zase. Ko je Franček prišel do potoka, kjer naj bi rasle jagode, jih ni bilo. Zvečerilo se je in Franček je odšel domov. Drugi dan je kralj poslal po jagode svojega drugega sina Marka. Tudi on je srečal lisico in ga je prav tako poslala po napačni poti. Ko je prišel do travnika, kjer naj bi rasle jagode, jih ni bilo. Tudi on je prišel domov brez jagod. Tretji dan je odšel po jagode najmlajši sin Lojzek. Tudi on je srečal lisico in prav tako ga je poslala po napačni poti. A on je bil pameten in je odšel po drugi poti. Prišel je na hrib, kjer je bilo veliko jagod. Domov je prišel s polno košaro. Kralj je bil zelo vesel, da je končno dobil jagode. Kuharica je iz jagod spekla veliko torto. Kralj je priredil zabavo, na katero je povabil celo kraljestvo. Lisica je bila užaljena, ker ni bila povabljen.

Živa Hrovat, 3. a

Medvedek, ki ni mogel zaspiti

Predavnimi časi za devetimi gorami je živel medvedek. Ime mu je bilo Bimbo. Bila je zima. Bimbo ni mogel prespati zime. Trudil se je, a mu ni uspelo. Pomagal mu je tudi oče Bambo. Tudi oče mu ni mogel pomagati. Potem je oče moral zaspiti. Medvedek je slišal, da nekdo mijavka v gozdu. Šel je tja in zagledal muco. Vprašal jo je, kako ji je ime. Rekla je, da ji je ime Lučka. Medvedek jo je vprašal, ali se je izgubila. Lučka je prikimala. Lučka je medvedka vprašala, ali ne bi on moral spati. »Saj bi, pa ne morem, zato ti bom pomagal najti dom,« ji je odgovoril medvedek. Lučka je bila zelo vesela. Zelo dolgo sta hodila, a potem sta našla Lučkin dom. Lučka je živela v gradu. Bila je kraljična. Lučkina družina je bila zelo vesela. Sprejeli so tudi medvedka. Za nagrado so mu dali mošnjo cekinov. Medvedek si je kupil med. Za svoje delo je bil poplačan.

Lovro Pretnar, 3. a

Zlobni maček Tiger

Nekoč je v majhni vasici za devetimi gorami in devetimi vodami živel maček Tiger. Prebival je v veliki hiši z rdečo streho. Hiša je bila obdana s pašniki, na katerih so se pasle krave. Tiger je bil hud maček, ker se je rad pretepal z drugimi mački. Nekega dne, ko se je odpravljal od doma v mesto, je na poti srečal mucko z imenom Vrtnica. Mucka je v roki držala mošnjo cekinov, saj se je odpravljala na tržnico, da bi kupila mleko, kruh in sadje zase in za svoji sestri. Ko je Tiger zagledal mošnjo denarja, so se mu zasvetile oči. Odločil se je, da bo mucu izmaknil mošnjo denarja in si z izkupičkom privoščil kosilo v bližnji gostilni. Mucko je porinil, jo ugriznil in ji izmaknil mošnjiček. Muca je vsa prestrašena ležala na prašni cesti, ki je vodila na tržnico. Vstala je in s solzami v očeh odšla v svojo majhno hišico, kjer sta jo čakali lačni sestri. Ravno takrat se je muček Tiger v gostilni Pri lačnem biku mastil s piščancem, kruhovim cmokom ter veliko porcijo sladoleda. Ker je kuhar slišal, kako zloben je lahko maček Tiger, mu je pripravil poseben čarobni napitek, po katerem bi maček spoznal svoje slabosti. In res, ko je maček Tiger spil čarobni napitek in se pogledal v ogledalo na steni, je takoj sprevidel vse svoje slabosti. Nemudoma se je odpravil k mucki Vrtnici, se ji opravičil in ji vrnil denar. Muček Tiger je postal dober in čez sedem mesecev sta se z muco Vrtnico poročila. Ko sta si izmenjala zlata prstana, sta se spremenila v princa in princeso in živela sta srečno do konca svojih dni.

Luka Jacob Whitfield, 3. a

Lido se izgubi

Nekoč je živela psička Tija, ki je dobila mladičke. Ime jim je bilo Lizika, Lexi, Luna, Lestr, Lejdi in Lido. Vse je imela zelo rada. Nekega dne je rekla Lidu, naj gre v gozd poiskat jurčke. Iskal in iskal je, a ni našel jurčkov. Šel je še malo naprej in se izgubil. Začel je jokati in videl gozdarja. Gozdar ga je vprašal, zakaj joka. Lido je odgovoril, da se je izgubil. Gozdar mu je povedal, da bo on sam njegov novi lastnik. Lidu je naročil, naj se usede v avto. Šla sta v trgovnico za

hišne ljubljence. Kupila sta posteljico, igračko in posodi za hrano. Lido je bil pri novem lastniku zelo srečen.

Nika Kravanja, 3. a

Pet medvedkov

Za devetimi gorami je živel pet medvedkov. Ime jim je bilo Tine, Piki, Trudi, Ema in Tedi. Bili so dobri prijatelji. Nekoč so šli na sprehod v gore. Tedi je zagledal grmovje, polno jagod. Potem so šli naprej. Nato je drugi zagledal športni park in se šel zabavat. Tretji je videl igrala in se šel igrati. Četrty je videl psička in se šel z njim lovit. Peti pa je prispel na goro. Ti medvedki so bili čarobni medvedki, zato so se kot po čudežu spet znašli skupaj. Od veselja so zaplesali in se še dolgo zabavali.

Max Jakopič Gašperin, 3. a

Moj materni jezik

Nekoč pred davnimi časi je živela deklica. Rodila se je na Hrvaškem. Njena mamica je bila Slovenka, oče pa Hrvat. Ni vedela, kateri jezik je njen pravi jezik. Še nikoli ni vprašala staršev, temveč je znala oba jezika. Bolje je znala slovensko. Vprašala je starša in onadva sta ji odgovorila, da sta oba jezika njena prava. Živeli so srečno do konca svojih dni.

Jera Pazlar, 3. a

Pri babici in dedku

Nekoč sta živela babica in dedek. Imela sta tri vnukinje in enega vnuka. Ime jim je bilo Maša, Mia in Mila, vnuku pa Miha.

Nekega popoldneva so vnuki prišli k babici in dedku. Ko so prišli v hlev, so se vnukinje zastrmele v konja, ki mu je bilo ime Mistral. Nato so vprašale, če ga lahko jezdijo. Babica je rekla: »Da, a le pod enim pogojem. Če ga boste jezdile, ga morate tudi nahraniti in očistiti, hlev in njega.« Otroci so to z veseljem naredili.

Po dveh dneh so morali iti domov, ker sta jih prišla iskat starša. Nato so se poslovili od babice in dedka.

Neja Kravanja, 3. a

Mojca in gozdni škrt

Pred davnimi časi so v majhni vasici živeli revni kmetje. Oče Janez, mami Barbara in hčerka Mojca. Barbara je hudo zbolela in umrla. Oče se je še enkrat poročil in Mojca je dobila mačeho.

Deklica je bila zelo žalostna. Mačeha je ni marala, zato je morala ves dan pospravljati in garati na polju. Zato se je odločila, da bo pobegnila. Vzela je nekaj hrane in stekla v gozd. Ko je bila dovolj daleč, se je ustavila in zajokala. Razmišljala je, kaj naj stori. Takrat je v grmu počilo in prikazal se je gozdni škrat. Žalostna deklica se mu je zasmilila. Povedala mu je svojo zgodbo. Škrat je rekel, če mu pomaga popraviti njegovo hiško, ki jo je porušil vihar, bo tudi on pomagal njej. Hotel je preveriti, ali si Mojca zasluži njegovo pomoč. Deklica je bila takoj za to in lotila sta se dela. Škratova hiška je bila skrita globoko v gozdu. Popravljala sta jo cel dan in noč. Potem se je škrat zahvalil Mojci za pomoč in ji podaril čudežno ogledalo. To ogledalo je slabe ljudi spreminjalo v dobre. Samo pogledati so se morali vanj.

Deklica je bila darila zelo vesela. Hitro se je vrnila domov. Očeta je zelo skrbelo zanjo. Bil jo je vesel, mačeha pa jo je grdo gledala in vpila nanjo. Mojca ji je pokazala ogledalo. Zlobna mačeha se je pogledala vanj in zgodil se je čudež. Na ustnicah se ji je narisal nasmeh in iz nje je zasijala ljubezen. Potem so srečno živeli in se imeli radi. Mogoče je tako še danes.

Nino Legat, 3. a

3. b

Srečko

Nekoč pred davnimi časi je živel deček Oliver. Imel je očka in mamico. Njegov očka je imel zlato ladjo. Nekega dne sta se z očkom odločila odpluti na Zeleni otok. Plula sta tri dni in tri noči. Mamo je ta čas zelo skrbelo zanju. Ko sta priplula do Zelenega otoka, sta zagledala veliko zrelega in sočnega sadja. Videla sta tudi izgubljenega psička. Ta se jima je zasmilil in vzela sta ga s seboj. Dala sta mu hrano in vodo. Nato sta nabrala še veliko sadja in odplula nazaj domov. Zopet so pluli tri dni in tri noči. Doma ju je bila mama zelo vesela. Predstavila sta ji tudi psička. Bila ga je vesela. Po nekaj dneh so ugotovili, da je psiček čaroben. Vsakogar je znal razveseliti in ga potolažiti. Pregnati je znal žalost in strah. Vsi so ga imeli radi, saj so bili ob njem vedno vsi srečni in veseli. Poimenovali so ga Srečko. Tako je izgubljeni psiček dobil svojo družino. Živeli so srečno do konca svojih dni.

Aleksij Boljtar, 3. b

Bela muca

Nekoč je za devetimi vodami in za desetimi gorami živela neka muca. Bila je črna in umazana od blata. Nekega dne je šla muca po mestu. Ni se smelo videti nobene črne živali. Vsi so se spraševali, kdo je ta mačka, če je črna. Ona pa je bila samo umazana od blata. Ko jo je našla skrbnica, se je zelo razveselila. Nihče pa ni vedel, kakšna je bila vresnici. Ko jo je skrbnica umila, je ugotovila, da je bila bela. Ona pa ni marala bele barve. Bila je zelo jezna in je kričala.

Zvečer se je umirila in se vrnila nazaj k mucu. Muc je bil čaroben, lahko je spreminjal barve. Prepleskala ga je na črno, on pa tega ni maral in se je otrešel. Ugotovili so, da je bila skrbnica hudobna, muc je pa dobil prijazno skrbnico.

Elena Francesca Mincu, 3. b

Volkot i 7 jarina

Eden den majkajim ujde u šuma da najde jagodi i dudeka teraše jagodi. Posle nekoliko vreme izlze volkot i videga farmata potropa na vrata jarinta pita koje i volkot odgovori mama e. Eden den volkot dujde i site gi izde.

Hristijan Andonov, 3. b

Dve deklici

Nekoč pred davnimi časi sta živela mož in žena. Imela sta eno deklico, ki sta ji dala ime Nežka. Ko je bila Nežka stara dve leti, ji je mama umrla. Oče se je poročil z drugo. Tudi mačeha je dobila punčko. Ko je mlajša deklica zrasla, je dobila ime. Ime ji je bilo Nina. Mačeha je Nini dajala najboljše jedi, Nežki pa samo kdaj kakšne ostanke. Tako sta deklici rasli in rasli. Ko sta bili že dovolj veliki, sta morali po jagode. Nežka je pridno nabirala, Nina pa se je igrala. Ko je Nežka nabrala polno košarico, Nina ni nabrala niti ene jagode, Nežka je rekla, naj gresta domov. Nina je vzela Nežki košarico iz rok in stekla proti domu. Nežka je bila sama sredi gozda. Bila je že trda noč, Nežka pa še iz gozda ni prišla. Zagledala je svetlo hišo, potrkala je in odprla ji je dobra gospa. Lepo jo je oblekla in ji dala polno košarico zlata in srebra. Nežka je prespala pri gospe. Zjutraj se je deklica vrnila domov. Mačeha jo je vprašala, kje je Nina. Šla je sama po gozdu in se izgubila. Nežka je šla še enkrat v gozd iskat Nino in jagode. Nino je našla mrtvo na tleh. Bila je vsa krvava, jagod pa v košarici ni bilo več. Domov se je vrnila samo Nežka. Mama je vprašala, kje je Nina. Nežka ji je povedala, da so jo zaradi njene nesramnosti raztrgale zveri. Od takrat je mačeha dajala Nežki najboljše jedi.

Emma Žemva, 3. b

Muzikanta in avtobus

Pred davnimi časi sta v revni hiši živela muzikanta. Robi, ki je igral na staro harmoniko in Jure, ki je igral na trobento. Hodila sta po vasi igrala in pela, vsi so ju gledali in na koncu dodali še aplavz. Ko je to izvedel še hudobni voznik avtobusa, je bil besen, ker ni maral glasbe. Hotel je uničiti glasbili in to je tudi storil. Skoval je načrt. Z avtobusom se je pripeljal v vas in pobral fanta. Odpeljali so se daleč proč, za to mesto ni vedel nihče. Ko so prispeli, so sredi gozda zagledali hišico, tam je namreč živel hudobni voznik. Dal ju je v kletko in rekel: »Tukaj bosta ostala, dokler ne bom rekel, da gresta lahko ven.« Ko se je zmračilo in je bilo že pozno zvečer, sta Robi in Jure zaspala. Hudobni voznik je vzel glasbili in ju razbil. Zjutraj sta bila muzikanta zelo huda in hudobni človek ju je odpeljal domov. Ko sta muzikanta to povedala

mami, je mami takoj sporočila na policijo. Hudobni voznik je šel v zapor. Družina je živela lepo do konca življenja.

Jakob Poklukar, 3. b

Deček in detelj

Nekoč pred davnimi časi je živel reven deček, ki je bil sirota. Nekega dne ga je v gozdu med nabiranjem drv ugrabila čarovnica. Zaprla ga je v kletko ter ga pustila lačnega in žejnega več dni. Neko juto je dečka zbudil čuden zvok: tok, tok, tok ... Na drevesu poleg kletke je zagledal detelja. Prijazen deček mu je ponudil še zadnji oreh, ki ga je imel v žepu. Detelj je oreh z veseljem pojedel, v zameno zanj pa dejal dečku: »Jaz sem kraljevi detelj. Izpolnim ti lahko tri želje. Dobro premisli!« Deček si je najprej zaželel, da ga detelj reši iz kletke. Rečeno, storjeno. Nato si je zaželel, da ga čarovnica ne bi nikoli več ugrabila. Čarovnica je še istega dne padla v brezno in umrla. Za tretjo željo pa si je deček zaželel tople obleke. Tudi to mu je detelj izpolnil. Ker je bil deček pri željah tako skromen, se je detelj odločil, da ga nagradi. Odpeljal ga je s seboj na grad h kralju in kraljici, ki sta ga sprejela odprtih rok. Kmalu se je vanj zaljubila kraljična. Deček in kraljična sta se poročila ter srečno živela do konca svojih dni.

Jakob Stošicki, 3. b

Rosomah in Bi Pi

Nekoč je živel Bi Pi. Bil je ustanovitelj skavtov. Nekje v gozdu je živel Rosomah. To je bil medved, ki je zelo rad jedel ribe. Potem je Bi Pi šel v gozd. Tam je srečal Rosomaha. Rosomah je zbežal, ker se je bal ljudi. Rosomah se ni vrnil več. Pred Bi Pijevo hišo se je zbralo 13 milijonov skavtov.

Jošt Karlin, 3. b

Mlajši sin

Pred davnim časi je živel kralj. Imel je tri sinove. Bil je zelo bogat kralj. Prvi sin je bil hudoben. Drugi sin je bil zelo nesramen. Tretji je bil prijazen kot ptička na drevesu. Vsi sinovi so bili že veliki. Odpravili so se po svetu, da bi si našli delo. Prvi sin je šel v Indijo, drugi sin v Avstrijo in tretji sin na Nizozemsko. Prvi in drugi sin sta si delo našla na gradu. Tretji sin pa je šel za mizarja. Prvemu in drugemu sinu se je slabo godilo. Nista dobila princese, še služkinje ne, ker sta bila zlobna. Nekoč pa je mimo mizarške delavnice stopila princesa. Vstopila je v delavnico in zagledala tretjega sina. Takoj se je zaljubila vanj. Šla je do njega in ga poljubila. Vanje se je zaljubila, ker je bil dober človek. Tretji sin jo je pogledal in jo vprašal, če bi se poročila z njim. In srečno sta živela do konca svojih dni.

Judita Kikelj, 3. b

Prijazni sin

Nekoč sta živela mož in žena. Imela sta dva sinova. Prvi sin je bil mlajši. Bil je bolj prijazen, drugi sin je bil manj prijazen. Drugi sin se je prvemu sinu vedno smejal. Nekoč se mu je zlagal, da mora iti na tržnico. Prvi sin mu je verjel. Šel je na tržnico. Izgubil se je, saj ni vedel kam iti. Pomagala mu je branjevka. Rekla mu je, naj gre po poti in naj vzame sadje, zelenjavo in kruh. Srečno se je vrnil domov. Ko je prišel domov, ga je brat začudeno pogledal, saj je imel polno košaro sadnja, zelenjave in kruha. Drugi brat je sklenil, da bo šel naslednji dan on na tržnico. Hodil je in hodil, dokler se ni izgubil.

Jure Kolenc, 3. b

Črni volk

Nekoč je živel volk, katerega ni nihče maral. Vsi so se ga izogibali, ker je bil črne barve. Zato se ga je prijelo ime Črnko. Kljub temu da je bil zelo prijazen, tega ni mogel nikomur pokazati, ker so ga ostali volkovi vsi odganjali. Nekega dne je pri igri mladih volkov eden po imenu Puh padel čez prepad. Obstal je na skalnati polici. Nihče od volkov si ni upal skočiti na skalnato polico, da bi rešil volkca Puhija. Takrat je mimo prišel Črnko. Takoj se je opogumil in skočil na skalnato polico ter rešil Puhija. Vsi volkovi so strmeli v njega in ostali brez besed. Spoznali so, kako pogumen in dobrega srca je Črnko. Vsi volkovi v gozdu, ki so ga srečavali so se mu zahvaljevali. Od tistega dne naprej so ga vsi spoštovali, ker so spoznali, da ni soditi po barvi dlake. Črnko je živel še veliko let in vsi so ga od tistega dne imeli radi.

Mark Vilfan Pretnar, 3. b

Na igrišču

Nekoč se je na igrišču igralo sedem otrok. Ime jim je bilo Vanja, Tanja, Jure, Jošt, Anja, Elena in Eva. Vanja je imel psa Pikija. Piki je bil velik in rjave barve. Vanja, Tanja in Anja so se gugale. Jure, Jošt, Elena in Eva so se lovili s psom Pikijem. Piki je zavohal brikete in šel za vonjem. Ko je prišel do briketov, ga je zgrabila hudobna mačeha. Otroci so ugotovili, da je Piki izginil. Nato so ga začeli iskati. Ko so prišli do travnika, so opazili Pikija, ki je bežal pred hudobno mačeho. Piki je zagledal otroke in stekel k njimi. Mačeha je zbežala in padla v luknjo. Otroci so Pikija rešili. Skupaj so odšli na igrišče in se vsi začeli loviti. Ko se je zvečerilo, so odšli domov. Otroci so doma povedali, kaj se je zgodilo.

Maša Zalokar, 3. b

Janja in zmajček

Nekoč je živela deklita. Ime ji je bilo Janja. Zelo rada je imela živali. Nekega dne je šla v gozd. Prišla je do pečine. Zagledala je gnezdo. Pogledala je notri, videla je tri jajca. Eno se je začelo premikati, počilo je in iz njega se je izvalil zmajček. Janja se je prestrašila. Nato je videla, da je

zmajček prijazen. Postala sta prijatelja. Skupaj sta se igrala. Janja je zmajčka vzela s seboj domov. Oba sta bila vesela.

Metka Urevc, 3. b

Kraljevi sinovi

Kralj je imel tri sinove. Sinovi so odraščali in odraščali in odrasli. Nekoč so dobili žene in se odpravili na trg. Na trgu so kupili limonade za vse. Kupili so tudi letečo preprogo in odleteli proti domu. Ko so prispeli domov, so povsod iskali kralja. Našli so ga v kleti, kjer je iskal sok. Sinovi so mu rekli, naj ne išče soka, saj so mu prinesli limonado. Vsi veseli in zadovoljni so klepetali in se zabavali ob limonadi.

Nace Eman, 3. b

Revna otroka in dobra vila

Nekoč pred davnimi časi je v stari koči na robu vasi živela revna družina. Ko sta bila otroka stara tri leta, jima je umrla mama. Niso imeli dovolj denarja, da bi si kupili hrano, drva in obleke. Oče se je odločil, da bo poiskal službo v oddaljenem mestu. Otroka je sama pustil doma. Ko je otrokoma zmanjkalo hrane, sta zapustila hišo in odšla k sorodnikom v sosednjo vas. Na pol poti sta ugotovila, da sta se izgubila. Bila sta zelo prestrašena. Naenkrat je nasproti prišla stara ženica. Otroka sta jo prijazno vprašala, kako se počuti in če ji lahko kako pomagata. Dala sta ji zadnji košček kruha in malo vode. Povedala sta ji, da sta ostala sama doma brez hrane in sta namenjena v sosednjo vas k sorodnikom. Na poti sta se izgubila. Stara ženica jima je rekla, naj se vrneta v domačo hišo. Povedala je, da bo vse v redu, ker sta zelo dobra in prijazna otroka. Ko sta prispela domov, sta zagledala veliko hrane, na mizici sta opazila lepo škatlo. Odprla sta jo in zagledala polno zlata in diamantov. Vedela sta, da jima je pomagala stara ženica, ki je bila v resnici dobra vila. Cenila je njuno dobroto. Ko je oče čez nekaj tednov prišel domov, ni mogel verjeti svojim očem. Od takrat so skupaj srečno živeli do konca svojih dni.

Nadja Mujagić, 3. b

Zmaj, ki spreminja barve

V deveti deželi je živel zmaj, ki mu je bilo ime Tilen. Rad je imel svojo sestro Lili. Rada sta se igrala. Nekega dne sta se sprla. Tilnov hrbet, nos in krila so postali modri. Lili ga je enkrat vprašala, zakaj ima hrbet, nos in krila modra. Ker sta bila sprta, je ni poslušal. Potem sta se spoprijateljila. Nekega dne je začelo deževati. Strela je udarila v hiško. Nato sta takoj odhitela ven. Na srečo sta imela krila in takoj, ko sta prišla ven, sta odletela. Prišel je velik oblak nevihte in ju začel loviti. Zelo sta bila prestrašena. Končno sta prispela do jame. Tam sta se skrila. Oblak se je zaletel v skalo. Nato je Tilen ugotovil, da je delal narobe in je zato imel moder hrbet, nos in krila.

Rebeka Slivnik, 3. b

Čudnovate mačke

Nekoč davno u malenom gradu smještenom na vrhu planine živjele su čudnovate mačke. U tom selu je bilo dosta siromašne djece koja nisu imala šta jesti. Tri posebne mačke zvane George, Pikica i Jack. Imaju posebnu moć. Po noći se pretvaraju u dobre ljude. Šetali su jednog dana ulucama gradiča i ugledali tamo petero siromašne djece koja su bosonoga šetali i molila za jesti. Spavali su na ulici. Mačke su međusobno razgovarale kako da im pomognu u nevolji. Jednoga dana su im prišli i djeca su jih stavila u krilo te ih mazili i pričali o svojoj tužnoj sudbini. Po noći su se Georg, Pikica i Jack pretvorili u ljude te im odlučili pomoći tako da su ih pozvali u svoj dvorac. Pošto su bili jako bogati pružili su djeci dom, hranu i toplu odjeću. Tako su djeca živjela dugo i sretno.

Sara Drača, 3. b

Zlate ribice

Za devetimi gorami, za desetimi vodami je živela zlata ribica. Z njo so živele tudi druge ribe. Bile so različnih barv, rdeče, modre, zelene in roza. Bile so tudi različnih oblik. Nekatero so bile majhne druge velike. A zlata ribica je bila najlepša. Zaradi nje se je bleščalo celo jezero. Ta ribica je bila prijazna. Neka ribica jo je povabila na igro lov na zaklad. Našli sta prstan. Ribica se je še dvakrat potopila globoko in našla še dva prstana. Vsi trije prstani so bili čarobni. Svoje zlato so dali na ostale pisane ribice. Tudi one so postale zlate. Od takrat dalje je to jezero polno zlatih ribic. Zlata ribica pa je bila da konca svojih dni najsrečnejša ribica v jezeru. Kadar je prišel v bližino jezera kakšen revež, mu je iz globin prinesla zlate prstane.

Tadeja Žemva, 3. b

Avtomobili

Za devetimi gorami je dirkal avto, ki mu je bilo ime Strela Mekvin. Želel si je, da bi osvojil pokal batov. Ampak to je bilo težko, ker je tekmoval proti Žigu Živcu in Kralju. Kralj je že petkrat osvojil pokal batov. Dirkali so in Strela Mekvin je šel v boks. Svoji ekipi rekel, naj dolijejo bencin ne menjajo gum. Vrnil se je na progo in bil je prvi. Nenadoma pred ciljem je naredilo pok, počila je guma. Živec in Kralj sta drvela proti Strelu Mekvinu. Stegnil je jezik, da bi zmagal. Na koncu je bilo neodločeno. Kralj mu je rekel, da potrebuje dobrega šefa ekipe. Max in Strela Mekvin sta se peljala v Kalifornijo na novo dirko. Max je bil zelo zaspan, zato mu je Strela Mekvin obljubil, da bo ostal buden. Vendar je zaspal, ker je bil zelo utrujen. Pridirkali so sfrizirani avtomobili in se zaletavali v njiju. Nenadoma sem se zbudil na avtocesti.

Vid Jeklar, 3. b

Čarobni gozd

Nekoč sta živela revna mož in žena, ki sta imela dva otroka, deklico in dečka. Živeli so v skromni leseni hiši blizu prečudovitega gozda. Družina je velikokrat odhajala v gozd nabirat gobe, zelišča in les. Otroka sta se tam zelo rada igrala. Nekega dne sta prosila mamo, če se gresta lahko v gozd loviti in nabirati veje. Mama jima je dovolila, ampak rekla je, naj bosta previdna. Ko sta prišla v gozd, sta s svojim govorjenjem prebudila zlobno čarovnico, ki je bivala globoko v gozdu. Ker sta jo otroka zmotila, se je odločila, da ju ujame in vzame za svoja sužnja. Ko ju je grozna čarovnica začela loviti, sta bežala, vendar ker je bil gozd čaroben, otroka pa zelo dobra po srcu, jima je pomagal in čarovnico spremenil v skrinjo polno zlatnikov. Ko sta mož in žena prišla v gozd, sta zagledala svoja otroka s skrinjo polno zlata. Otroka sta jima povedala, kaj se je zgodilo in od takrat to ni več navaden gozd, ampak čaroben gozd. Vsi so zadovoljno živeli do konca svojih dni.

Vito Tofant, 3. b